

21. Borken som en skaver av taller en skav. Noe særskilt ord om de små borkbitene er ukjent.
22. En skaver både tynne kjipper og ved av store tre. Når de gjelder de andre spørsmålet, se punkt 17.
23. De tynne kjippene som en har skåret kaller en aspetangel, flertall aspetangler.
24. Det var bare borken en nytte til skav. Treet av vedlaget skulle følge med. Det var stor forskjell på dyktigheten til folk til å skave.
25. Det ble ikke tatt særskilt vare på veden som var avskaven.

26. Skav blir ikke lenger nytte til for. Det har i ett hvert fall ikke vært nytte nevneverdig av det etter århundreskiftet.

Tillegg til nr. 7, Skav.

Henry Gaaseby,

Rødenes p. a.

Østfold

Rødenes.

Tilleggsliste om skav.

1. Her i bygda er det ukjent at kreaturhandlerne betalte mer for ei ku som hadde fått skav om vinteren enn for ei som ikke hadde fått.
2. Det var ikke vanlig tru eller røysle her i bygda at ei ku som hadde fått mye skav, fikk snart kjøtt som var vanskelig å selte.
3. Det var heller ikke vanlig tru eller røysle at mjølk fra ei ku som hadde fått skav, var farlig for kalver eller smågriser.

4. Her i bygda skov de ikke mange. Det var bare lidt som hjælp i forknips, og da helst på mindre bruk.
5. Se punkt 16 ovenfor.
6. Se punkt 17 ovenfor.
7. Her i bygda er det ukjent at en kjøpte eller leide skarskog.
8. Det er ukjent her i bygda at det ved deling av sameieskog ble tatt omsyn til skaringa.
9. Her i bygda har det ikke vært almenningsskog.
10. Hvorvidt husmennene hadde rett til å ta skov i skogen til husbonden sin vites ikke. Men de fikk i alminnelighet lov til det.
11. Skarhella er kjent her i bygda. Men noe mer om den vites ikke.
12. En kjenner ikke til at folk trodde at nissen kunne sette skaret på skarveden igjen dersom en hadde slurra med skaringa.